

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1894/2015
01.07.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Секулић, адвокат из ..., против туженог "ББ" из ..., кога заступа Љубиша Радуловић, адвокат из ... и Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради поништаја споразума и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3203/13 од 19.11.2014. године, у седници одржаној 01.07.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3203/13 од 19.11.2014. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3203/13 од 19.11.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ивањици П1 272/12 од 18.07.2013. године, у делу става првог изреке, којим је усвојен тужбени захтев тужиоца за поништај споразума о начину регулисања међусобних (дужничко-поверилачких) односа, закључен између тужиоца и туженог дана 13.10.2006. године и заведен код туженог под бр. 01-149/1 од 17.10.2006. године. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 48.276,87 динара са законском затезном каматом од 13.10.2006. године до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде у преиначујућем делу тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована, а тужилац обавезе на плаћање трошкова одговора на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а материјално право је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу - запосленом код туженог, решењем бр. 01-4330/1 од 30.10.2009. године отказан је уговор о раду закључен 07.04.2009. године, због престанка потребе за његовим радом. Странке су 13.10.2006. године закључиле споразум о начину регулисања међусобних односа (дужничко-поверилачких), који је код туженог заведен 17.10.2006. године. Тим споразумом у члану 1. став 1. констатовано је да ће тужени доспеле обавезе према тужиоцу, по основу неисплаћених зарада, накнада зараде и других обавеза, које су на дан потписивања споразума износиле 74.648,82 динара, намирити у умањеном износу од 64,67%, а према ставу 2. овог члана, уговорне стране су се сагласиле да умањени износ наведеног потраживања износи 26.371,95 динара, а члановима 2. и 3. споразума тужилац се сагласио са наведеним и истовремено одрекао сваког даљег потраживања по основу неисплаћених зарада, преко умањеног износа, а тужени се обавезао да ће наведено потраживање у умањеном износу исплатити у року од годину дана од дана потписивања споразума. Тужилац је тужбом коју је поднео 25.05.2012. године, у овој парници захтевао поништај наведеног споразума и исплату неисплаћених зарада, накнада зарада и других обавеза, које се односе на период пре закључења споразума (17.10.2006. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев одбијен у делу који се односи на потраживање тужиоца по основу неисплаћених зарада, накнада зарада и других обавеза, због застарелости тужиоцевих потраживања из радног односа.

Наиме, и по становишту овог суда, у конкретном случају се ради о правном односу заснованом по основу уговора о раду – исплати неисплаћених зарада за обављени рад код послодавца. Супротно ревизијским наводима, закључени споразум није могао променити правну природу потраживања на име неисплаћених зарада, односно накнада зарада и других обавеза проистеклих из радног односа, па је правилно оцењено да је потраживање тужиоца застарело, на основу члана 196. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05).

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Како трошкови састава одговора на ревизију не спадају у оне трошкове који су потребни ради вођења парнице, у смислу члана 154.став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић